

Bralcem Loških razgledov že dolga leta znani pisec prispevkov o geologiji loških in žirovskih hribov, pa tudi sicer navdušeni raziskovalec geologije Slovenije, redni profesor montanistike, Fakultete za naravoslovje in tehnologijo, dr. Anton Ramovš, je slavil 65-letnico svojega življenja. Dne 17. decembra 1924 je bil rojen v Selški dolini, v Dolenji vasi pri Selcih. Odtod tudi njegova ljubezen do tega dela Slovenije, ki jo je kmalu nato razširil na vso deželo, kot geolog pa je postal do neke mere državljan vsega sveta. Kdo bi v nekdanjem dijaku šentviške in kranjske gimnazije in pozneje v študentu geologije na Prirodoslovno-matematični fakulteti v Ljubljani slutil bodočega svetovno znanega stratigrafa in paleontologa, katerega dela danes omenjajo v

svojih razpravah raziskovalci z vseh kontinentov. Že njegova doktorska disertacija o razvoju zgornjega permija v loških in polhograjskih hribov, ki jo je obranil leta 1956, je še danes eno od temeljnih del o permskih skladih Alpidov in Dinaridov. Na svoji nadaljnji delovni življenjski poti je postal po vrsti asistent, docent, izredni in leta 1970 redni profesor na oddelku za geologijo montanistike na Fakulteti za naravoslovje in tehnologijo ljubljanske univerze.

Pot na pedagoški ustanovi je spremljala naporno in bogato študijsko in raziskovalno delo. Rezultati in sadovi tega dela se odražajo v okoli dvesto znanstvenih razpravah in člankih, sedem samostojnih delih – knjigah – med njimi trije visokošolski učbeniki – in okoli stopetdeset poljudnoznanstvenih sestavkih. Svoje znanje je profesor Ramovš nenehno izpopolnjeval s študijem na znanih evropskih inštitutih in ustanovah pri vodilnih paleontologih v Gradcu, na Dunaju, v Tübingenu, v Londonu, v Frankfurtu in v Marburgu na Lahni. Bil je tudi v Tübingenu kot štipendist znane nemške Humboldtove ustanove, kjer je študiral na univerzi pri profesorju O. H. Schindewolfu. Mnogo je potoval in spoznaval na terenu klasične razvoje paleozojskih in mezozojskih skladov v Nemčiji, na Poljskem, v Češkoslovaški, na Madžarskem, v Angliji, v Italiji, v Švici, v Grčiji, v Turčiji in v Avstriji. Udeležil se je številnih mednarodnih in domačih geoloških zborovanj, kongresov in simpozijev, na katerih je imel vedno tudi predavanja. Vseh zborovanj, na katerih je profesor Ramovš sodeloval s svojimi prispevki, skoraj ne bi mogli naštet, vendar omenimo za približno poznavanje širine njegovega dela geološka zborovanja v Budimpešti, večkrat v Tübingenu, večkrat na Dunaju, v Bonnu, v Göttingenu, v Zürichu, v Parizu, večkrat v Gradcu, v Sheffieldu, v Newcastleu, v Birminghamu, v Würzburgu, v Oviedu, v Calgaryju, v Brescii, v Moskvi in v Stuttgartu. Poleg tega je na povabilo institucij ali geoloških društev imel

tudi samostojna predavanja ali celo večdnevne seminarje. Doma se je udeležil vseh jugoslovanskih geoloških kongresov in zborovanj, na katerih je imel vsaj po en referat, včasih tudi več. Na mednarodnih in domačih simpozijih je vodil pogosto geološke ekskurzije.

Bil je vodja več domačih in mednarodnih raziskovalnih projektov, dolgoletni urednik poljudnoznanstvene revije *Proteus*, sicer pa član njenega uredniškega odbora. Uredil je obsežno publikacijo o biografijah in bibliografijah delavcev ljubljanske univerze. Za Muzejsko društvo v Škofji Loki je uredil pet *Vodnikov* po loškem ozemlju (Lubnik, Blegoš, Ratitovec, Dražgoše, Sorica in Soriška planina) in je stalni pisec v *Loških razgledih*. Za *Loški muzej* pa je predstavil geološko zbirko.

Bil je več let predsednik Slovenskega geološkega društva. V okviru raziskovalnih nalog je napisal obsežna biostratigrafska dela. Na Fakulteti za naravoslovje in tehnologijo je opravljal različne vodilne funkcije. Sodeloval je z vsemi znanstvenimi in raziskovalnimi inštituti in organizacijami, ki se ukvarjajo z geološkimi deli ali ki geološke raziskave potrebujejo za svoje posebne naloge. Poleg tega je bil v stiku kot svetovalec z rudniškimi geološkimi službami, z muzeji in srednjimi šolami.

Človek tako širokega in temeljitega znanja, tako razgledan po svetu je seveda lahko posredoval svoje bogato znanje iz stratigrafije, paleontologije in metod raziskovalnega dela študentom geologije in geografije. Od leta 1949 opravlja učiteljsko službo na univerzi in pri njem je diplomiralo 38 geologov in paleontologov. Bil je mentor devetim magistratom in desetim doktorjem geoloških znanosti. Vendar se v svojem pedagoškem delu ni omejeval

samo na bodoče geologe, torej samo v univerzitetnih predavalnicah in laboratorijih, ampak je vodil tudi srednješolske raziskovalne mladinske tabore in sodeloval s predavatelji srednjih šol, za katere je pripravljал izobraževalne seminarje. Uredil je več stratigrafskih in paleontoloških zbirk tako na univerzi kot tudi v srednjih šolah in v muzejih.

Za svoje delo je prejel priznanja in odlikovanja: nagrado Sklada Borisa Kidriča, nagrado Borisa Kidriča za življenjsko delo, Levstikovo nagrado za poljudnoznanstveno dejavnost, plaketo Žige Zoisa, postal je častni član Prirodoslovnega društva Slovenije, leta 1975 pa je bil odlikovan z redom dela z zlatim vencem.

Z naštevanjem rezultatov dela profesorja Ramovša seveda nismo mogli zajeti vsega, kar je napravil za svojo ljubljeno vedo geologijo in še posebej za poznavanje geoloških razmer v Sloveniji, vendar nam ta bežni pregled daje vsaj približno sliko o njegovi dejavnosti.

Kaj pa danes, ko je že dosegel visoki življenjski jubilej? Povedati moramo, da se mu leta nič ne poznajo, vsaj kar zadeva njegov neuničljivi delovni zagon. Kljub težki avtomobilski nesreči, ki ga je zadela spomladi leta 1989, še vedno hodi v naše Alpe, kjer nadaljuje raziskovalno delo, še vedno objavlja nove in nove razprave in poljudnoznanstvene prispevke, še vedno predava in vse to opravlja z nezmanjšanim zagonom in navdušenjem.

Slavljenju in ljubitelju naših gora, loškega hribovja in geologije, ki jo odkriva v njih, našemu dobremu kolegu, na katerega se lahko vedno obračamo po nasvete, želimo še dolgo vrsto delovnih let, ker dokler človek z navdušenjem dela, je mlad, kljub letom, ki jih pušča za seboj.

Mario Pleničar